
Vincentello d'Ístria

Autor:

Data de publicació: 24-07-2020

[Saltar a la navegació](#)[Saltant a la recerca](#)

Vincentello d'Ístria

Naixement

1380

Mort

27 d'abril de 1434

(edat 54)Gènova

Origen

Còrsega

Lleialtat

Regne d'Aragó

Arma

Della Rocca. png

Grau

Comte de Còrsega

Conflictes

Aragon - Génova

Dades d'armes
Guerra dels trenta anys

Altres funcions
Virrei de Còrsega

Família
Des del port d'Istria

Canviar

Vincentello d'Ístria va néixer en 1380, va morir el 27 d'abril de 1434 a Gènova, comte de Còrsega, virrei de Còrsega (Aragó).

Resum

La família

Vincentello és el fill de Ghilfuccio d'Ístria anomenat "Giudice", senyor d'Ístria (Còrsega), fill d'Arrigo d'Ístria, fill de Salnese d'Ístria, el segon fill de sinucello della Rocca. La seva mare era una germana d'Arrigo della Rocca.

Giudice, el pare

El seu pare Guilfuccio (Ghilfuccio) va ser un besnét de sinucello della Rocca, anomenat Giudice de cinarca, la regió més enllà de les muntanyes (o Ajaccio i Sartène), on va ser enviat pels pisans per combatre els genovesos. Després de molts èxits, Sinucello della Rocca va ser lliurat per traïció als seus enemics i transportat a Gènova, on va morir el 1331. Les principals famílies de la part sud de l'illa, l'Ístria, la della Rocca, l'Ornano, la Bozzi, l'Atallà, la leccia, afirmen haver vingut d'aquest famós personatge.

Guilfuccio senyor d'Ístria va ser un home "prudent i valent", va escriure Giovanni della grossa (autor del manuscrit original de la crònica de Giovanni della grossa, aquest escriptor va servir durant la primera meitat del segle XV com a notari oficial de les figures més grans de l'illa¹). Va mostrar l'odi implacable que havia dedicat a la família Della Rocca, especialment a Guillaume della Rocca, comte de Còrsega, el seu germà i el seu gran rival. Després de la seva mort, mai va condonar el seu consentiment a una reconciliació amb Arrigo della Rocca, la seva cosina, cosina del fill de la víctima, la ira del qual va témer.

El fet que el comte Arrigo gaudia dels favors del rei d'Aragó forçà a Ghilfuccio a buscar la protecció dels genovesos. Aquests li van donar el senyoriu de Cinarca on va morir de febre.

Guilfuccio va tenir tres fills: Vincentello, Giudicello i Giovanni.

Vincentello, el fill

Després de la mort del seu pare, el jove Vincentello es va trobar enfrontat amb una formidable venjança per donar suport contra la poderosa família Della Rocca. Després de la mort d'Arrigo, el seu fill Francesco, assetgen per una coalició d'antics senyors desposseïts pel seu pare el 1401, va buscar sense èxit el suport del rei d'Aragó. Francesco es va tornar cap als genovesos i es va recomanar al seu governador Raphael de Montalto. Va vendre la seva propietat per una suma miserable de 300 lliures i va rebre a canvi el títol de vicari general. Aquesta sobtada reposició de la Rocca va posar Vincentello en una mala posició. L'home jove d'Ístria es negava a inclinar-se contra l'enemic de la seva família, abandonava el partit genovès. Segons Filippini, un historiador, es va traslladar a Aragó i va rebre una Galera armada com un regal del rei, amb qui va anar a trobar a Martino, rei de Sicília, fill de l'esmentat rei d'Aragó, del qual va rebre una càlida benvinguda. Allà, havent afegit a altres galeres, va donar moltes brillants proves de valentia en la guerra entre genovesos i catalans. Amb tres galgues i una galote carregada d'infanteria, va passar a Còrsega, en el moment en què

Leonello Iomellino, molt per al desgrat de les poblacions, va dominar l'illa: va agafar Cinarca, va passar sota la seva obediència a tot el país cortinco, les terres i la fortalesa de Biguglia; allà, durant una gira general que estava fent, va rebre el títol de comte de Còrsega².

Matrimoni i progènie

Vincentello d'Ístria fill de Ghifulccio d'Ístria anomenat "Giudice", senyor d'Ístria (Còrsega), estava casat amb la filla de N. Gentile del Marquès de Nonza i pare de dos fills: Bartolomeo i franceschetta. Una altra font³ va dir que estava casat amb Maria da mare, després a Duchessa de Bozzi.

Retrat

Giovanni della grossa, que el coneixia íntimament, representa Vincentello de la següent manera:

"De cintura alta, tenia armes petites i arquejades fins al punt que no podia estirar-les per complet. Els dits curts i grans van acabar en espàtules; la cara va ser arrugada com la d'una dona, però il·luminat per bells ulls negres. Una berruga enorme situada a prop del nas sota la parpella dreta suggereix al principi que era un ull que va sortir de la seva òrbita i estava penjant. Tenia grans cames, un bust ben proporcionat i malgrat tot, tota la persona no li faltava encant. Aquest cos va donar la impressió física d'un vigor inusual; va ser el d'un lluitador incansable que les baralles i ferides gairebé mai esgotat. En la moral, el personatge era sensual, violent en les seves passions, disposat a fer qualsevol cosa per satisfer-los, a astúcia pel que fa a la delinqüència; va perseguir amb la seva assiduitat les noies i dones joves dels seus vassalls que tenien la desgràcia de complaure'l i no es van recuperar de cap mesura per aconseguir els seus extrems. Reivindicatiu a l'excés, com tots els homes d'aquesta era una mica bàrbarica, similar als guerrers pesats de l'edat mitjana a França, va perseguir els seus enemics amb un odi implacable, ja siguin genovesos o membres de la família Della Rocca; Si no podia arribar a ells en la seva pròpia persona, va prendre la seva propietat i deshonestat a les dones. Temuda i odiada pels seus oponents, va permetre que tot als seus favorits. No obstant això poc sanguinari per temperament, no li agrada vessar sang innecessàriament. Mai no es veu a matar els presoners o ordenar la massacre. Més humà en això que molts dels seus oponents, allibera enemics insignificants i permet que altres es redimeixin. Quan la casualitat de la guerra li dona el seu rival més formidable, el Fregoso genovès, greument ferit, li fa donar totes les cures necessàries i li permet recuperar-se abans de tancar-lo com a ostatge en una fortalesa... »

— Giovanni della grossa, crònica ed. 1910, p. 279

.

Carrera militar

Després d'haver esdevingut un pirata contra els Bonifacians i el comerç genovès, després de ser desposseït de la seva propietat per un cosí del salari de Gènova, havia estat notat pels reis d'Aragó. Aquest últim, llavors en conflicte territorial amb Gènova, li va oferir galeres i soldats per conduir els genovesos de Còrsega, una conquesta que ells mateixos havien pres dels pisans.

El 1405, aterrant a Cinarca al golf de Sagone, va emprendre la conquesta de Còrsega, que va aconseguir gairebé íntegrament en dos anys. A la fortalesa de Biguglia va ser proclamat comte de Còrsega. Porta Bastia. Els baluards de Bonifaci i Calvi el eluden, quedant adquirits a Gènova. Gènova i els seus aliats de l'illa van reaccionar immediatament i Vincentello d'Ístria va perdre totes les seves conquestes, més ràpid del que els havia adquirit.

El 1407 Vincentello es va veure obligat a abandonar Còrsega.

En 1408 va ser el cap de les tropes sicilianes, i va tornar a l'illa i va continuar una guerra que va durar un total de trenta anys. Recolzat per Aragó, el 1410 Vincentello d'Ístria es va proclamar comte de Còrsega, després en 1418 virrei pel poble a Biguglia.

El 1417 Vincentello va restaurar Mathieu de Gentile, que havia estat expulsat del seu baluard de Brando per Gènova.

El 1419, Vincentello va ser empresonat al castell d'orese, un "niu d'àguila" a prop d'ocana construït en 1355, André de Gentile, senyor de Canàries i urbà da mare (fill de colombano).

Durant la guerra, Alphonse V rei d'Aragó, havia visitat l'illa en persona. Havia assumit Calvi (1420) i va rebre l'homenatge dels feudals. En resposta a la crida de la reina consort de Nàpols, va aixecar el setge davant Bonifacio el desembre de 1420.

En 1420, amb l'ajuda de Manfred de Gentile senyor de Nonza, Vincentello pren Bastia. Falla en Bonifacio i no pot mantenir Calvi durant molt de temps⁴.

Vincentello era un guerrer talentós, una mena d'atreuit condottiere que a terra i al mar gairebé sempre va resultar digne de Triomf ("valoroso Homo, Perito en les ocasionals humides ione di gùe'RA tutta la Vita sua a Còrsega e Fuori...")⁵.

Sobirana de Còrsega

Corte Citadel

Quedant sol a Còrsega, amb el títol de virrei, Vincentello d'Ístria va regnar com a sobirà del 1421 al 1434, assegurant la igualtat de justícia per a tots i contentant-se amb impostos modestos i regulars.

Vincentello d'Ístria va construir el castell de Corte.

El 1430, el caporal de la Confederació de la terra del Comune (territori entre Calvi, Brando i Solenzara es va oposar a cap Còrsega i Terra Dei Signori (Còrsega del Sud) va rebutjar la tutela de Vincentello i va proclamar a Simon ier da mare, germà de l'urbà, governador general de Còrsega. Aquests últims van ser derrotats a Biguglia, bloquejant Vincentello a Bastia el 1433.

Sens dubte, va caure en mans dels genovesos al mar, davant de Bastia, mentre intentava fugir cap a Sardenya en una Galera per buscar reforços. Va ser portat a Gènova, on va ser decapitat el 27 d'abril de 1434 a la gran escala del Palau Ducal de la senyoria. El tinent de Visconti governador de Gènova en 1434 que va aplicar la sanció el va anomenar: "l'il·lustre i magnífic Senyor Vincentello d'Ístria, comte de Cinarca."

L'estàtua eqüestre d'aquest home de gran coratge i guerrer talentós, ("uomo di Grande animo e gran warriero", va dir Giustiniani)¹ en terra i mar, s'ha mantingut a la rotonda de Ceppe (Biguglia) des del 20 de novembre de 2009. Té 3,20 metres d'alçada i és obra de l'escultor Cesare Rabiti.

Vincentello d'Ístria donà el seu nom al grup de l'escola Biguglia.

Istria i della Rocca

Bibliografia

Istoria corsa-Vincentello d'Istria (A. Ambrosi)-butlletí de la societat de Ciències històriques i naturals de Còrsega

Història de Còrsega-Colonna de Rocca i Louis Villat-reedició EDR/regionalisme edició 2016

CAPÍTOL VIII. La fi de l'edat mitjana

Notes i referències

^ Revenir plus haut en :Ha i b Un episodi de la guerra entre Gènova i Aragó en xvE Century-(A. AMBROSI, història associada de la societat de Ciències històriques i naturals de Còrsega) [Arxiu]

ARRIGHI, Hist. Des de Còrsega, 35 i 36
El domini de casalonga i les famílies aliades [arxiu]
Cap de corsa fascinant -alerius Tardy Bastia-toga 1994
Giovanni della grossa, crònica, Ed. 1910 p. 275